

cunque Christianismo, infracto animo, nullisque editis lamentis tulerint adversa.

Cæterum neque occupationes meæ, neque Typographi absentia permisere, ut in postrema recensione aspergerentur adhuc aliqua lucis nonnihil fortasse fœneratura, vel ut menda nonnulla residua vitarentur; cum pars instantibus nundinis ne ad oculos quidam meos redierit, ubi typis exivit. Satis tamen emendatè edita, ex iis judico, quæ vidi. Et quanquam notæ, quæ potuissent dari multiplices, absint, atque eruditionis ornamenta nulla accefferint; puto tamen gratum intelligentibus fore, utcunque demum lucem videre Scriptores toties promissos, & fortasse non aliam ob causam tamdiu dilatos, quam quòd Viri docti qui editionem animo complexi erant, nonnisi ornatos in publicum prodire volebant. Scribendi morem ipsis usitatum, etsi subinde minus orthographicum, retinendum in plerisque judicavimus; nam eum quoque nosse, partem hujus Critices facit: interdum

